

Forfatter: Molbech, Christian

Titel: BREV TIL: Molbech, Christian Knud Frederik FRA: Molbech, Christian (1853-01-22)

Citation: Molbech, Christian: "BREV TIL: Molbech, Christian Knud Frederik FRA: Molbech, Christian (1853-01-22)", i *Christian Molbech og hans Søn Christian K. F. Molbech - En Brevveksling*, Museum Tusulanums Forlag, s. 41. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-001991706-000-shoot-L0019917060000013.pdf> (tilgået 27. juli 2024)

Anvendt udgave: Christian Molbech og hans Søn Christian K. F. Molbech - En Brevveksling

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Kiøbenhavn. 22. Jan. 1853.

Kiære, gode Christian,

Naar Du, som jeg vil haabe, for nogle Dage siden har modtaget mit forrige Brev, vil Du let forestille dig, at mine Tanker uafladelig ere hos dig — at jeg lever med dig, i din Fremtid og i din Stilling, naar jeg om Aftenen gaaer til Nattens Hvile, og naar jeg vaagner til nyt Tankeliv. Jeg mindes ikke den Tid, da min Siæl har været i saa stærk, saa uafbrudt en Bevægelse, baade af Uro — og jeg maa føie til, af en glad og livsvækkende Følelse. — —

Jeg var i Gaar Formiddags hos Grev Reventlow Criminil, som modtog mig med den største Venlighed, og yttrede s. 42 sig om dig, om sit Ønske at ansætte dig i det omhandlede Embede, om den Interesse for dig, hvori han er eet med Grev Moltke, med en Deeltagelse, der rørte mig dybt — og som intet manglede for at hæve min Stemning til sand og fuldkommen Glæde — end at jeg skulde havt dig selv hos os, og med dig, som den væsentlige Person, kunnet dele mine Følelser. Du kan tænke dig, naar jeg i saamange Aar har været Vidne til, med hvor megen Kulde og Ligegyldighed Du er behandlet af Enhver her i Landet, som havde Stilling og Evne til at virke noget for dig, hvor stort et Indtryk det maa gjøre (paa) mig at see to betydende Mænd, der personlig kiende dig saa lidt, og af hvilke den ene ogsaa til mig staaer i et saa fiernt, hidtil saa lidt dyrket Forhold, omtale dig med saa stor Agtelse, med en Varme og Deeltagelse, der er gaaet mig til det Inderste af Siælen. Baade Grev Criminil og Grev Moltke have sagt mig, at det ingenlunde er blot personlig Velvillie, men hos begge en fuld Overbeviisning, at de Ingen kiende, som bedre vil være skikket til at indtage den hæderlige Stilling, som er tiltænkt dig, der har været Bevæggrunden til at gjøre dig et Tilbud, som hører til de meest ærefulde, Du nogensinde var i Stand til at modtage. Det er Grev Criminils fulde Mening, at Du ved dine Evner og med din Charakter og Personlighed vil kunne virke noget ganske betydeligt og velgiørende for den danske Sag, for Sproget og Literaturen i Kiel. Du er, mener han, fortrinlig kaldet til denne Post, fordi Du har vundet en Erkiendelse og et Navn, der maa gjøre dig agtet — og fordi Du staaer udenfor og over alle Partiberøringer og Partihensyn. Han har den Overbeviisning, at det vil staae i din Magt at vinde Tillid og personlig Velvillie i Holsteen og derved i din Stilling baade en behagelig Tilværelse og en Indflydelse, der vil være gavnlig for dit Formaal. — Du vil derfor strax faae Ansættelse som Professor i Dansk og nordisk Literatur og dens Historie; og Hensigten er, at ansætte foruden dig en Lector i det danske Sprog, som skal være nærmest henviist til at docere dansk Grammatik og Stiil. Ved at tale med Grev Moltke om dine Sprogstudier og din Færdighed i det italienske Sprog, sagde han: at det jo stod dig frit for, som Bisag, naar Du fandt Lyst dertil, i Tiden ogsaa at holde Forelæsninger over italiensk Literatur og Poesi, over Dante eller hvad der af saadant faldt dig ind. Han mente ogsaa ligesom jeg selv, at Du, foruden et almindeligt Collegium over dansk og nordisk Literatur, burde læse over een eller flere enkelte danske Digtere og deres Værker s. 43— f. Ex. Paludan-Müller, i hvem vi ogsaa begge ere enige om, at den danske Poesi for Øieblikket culminerer. Baade Grev Moltke og Grev Criminil have læst din Dante, og omtale den med et saa varmt Bifald, at det høilig har glædet mig, da begge — og maaskee Grev Criminil meest, ere Mænd af æsthetisk Smag og Dømmekraft.

Hvad din Hiemreise angaaer, da tvivler jeg ikke om, at det nok vil jævne sig, i Fald Du ønsker og søger om, naar din Udnævnelse er afgjort, at kunne udstrække Reisen, eller udsætte Hiemkomsten til Midten af Mai — og dette var jo omtrent din Bestemmelse. Paa et af Stederne — enten Wien eller Berlin, mener jeg, Du skulde opholde dig mindst 14 Dage (i Wien er billigt, i Berlin overhovedet dyrt) for der at anvende en Deel af din Tid paa at øve dig i Talen. Naar Du da kommer til at holde Forelæsninger, er min Mening, at Du meget vel kan nøies med at udkaste Notater eller et Skelet paa dansk — eller Tydsk, som Du helst og bedst kan, og læse frit over samme. Thi Du bør, efter mine Tanker, optræde som fri Docent, og med din hele Eiendommelighed i Aand og Tale — og det uden Ængstelighed, om Du i Begyndelsen endog fattes Øvelsens Sikkerhed. Det er Tankerne, Foredraget og det indre Liv, der skal vinde dig Erkiendelse og Virkning. I øvrigt er det naturligt og følger af sig selv, at Virkningen er noget, Du ei kan raade for fra 1ste Begyndelse. Naar Du viser Fasthed og Villie: da kan man ikke tillægge dig, om den ikke strax møder afgjort Tilbøjelighed og Interesse hos Tilhørerne. Men ogsaaa din Ungdom i Forening med din Selvstændighed, Alvor og Talegaver ville upaatvivlelig have en god Virkning. Overhovedet vil Nyheden og Friskheden i din personlige Fremtræden, efter min Overbeviisning, virke meget og heldigt i den Kreds, hvor Du skal træde ind — under de mest gunstige Anspicies, som det vel er mueligt, Nogen kunde finde i lignende Tilfælde; thi med den nærværende holstenske Ministers Bevaagenhed vil Du være forsikkert at vinde det hele moderate og forsonlige Partie ved Universitetet og i det Kielske Samfundsliv. Det ultra-aristokratiske Ridderskabsparti, og det endnu ingenlunde kuede ultra-tydske eller slesvig-holstenske Partie kan Du begge lade ligge til Side. Dit Maal maa i det hele være at optræde med rolig Selvstændighed uafhængig som Videnskabsmand, Digter og Æsthetiker, bevarende din nationale Danskhed, men med den samme humane Aand imod den ægte, agtværdige tydske og holstenske s. 44 Nationalitet, som Du har kunnet vise mod den italienske og Italienerne. — —

Hvad din øvrige aandelige Virken, dine Studier, din poetiske Virksomhed etc. angaaer — da er det soleklart, at Du faaer denne langt mere i din Magt, end Du nogensinde her kan haabe eller vente. Du er saa at sige aldeles Herre over dig selv og din Tid. Der aabner sig Leilighed for dig til at samle, concentrere og udvikle de aandelige Evner, Du besidder, og lade deres Frugter fremtræde i fuld Frihed. Med eet Ord, dit Manddomsliv

aabner sig for dig, og det under saa gunstige ydre Vilkaar, som i det mindste, siden Baggesens og Oehlenschlägers Tid, ingen dansk Digter eller Literator har fundet. — Alt dette er mangengang som en lysende Drøm for mit indre Øie. Maatte nu snart den Dag oprinde, da denne Drøm bliver til fuld Virkelighed!

—

Jeg er i en saa lykkelig Stemning, som jeg i lang, lang Tid ikke har været; og det er dig og din forunderligt heldige, med eet af Forsynet aabnede Fremtidsskiebne, som har givet mig denne Stemning, der styrker og forynger endog min physiske Tilværelse. — Det er ikke blot en Muelighed, men endog en stor Sandsynlighed, at naar Du først om et Aars Tid er bleven noget fast i din nye Stilling og Virkekreds, og jeg beholder nogen Kraft og Livsfriskhed tilbage, opfylder jeg mit Forsæt ganske at rive mig løs, saaledes at jeg næsten reent flytter over til dig, eller i din Nærhed (Du vil jo vel engang dele alle Adams-Sønners Skiebne, og finde dig en Eva Datter — gid hun blive qvindelig-indtagende, qvindelig-forstandig og from) eller i det mindste saa fri, at jeg kan leve Sommeren i Kiel. Men helst opgiver jeg da vel reent Kiøbenhavn. — —

C. M.